

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده، با رحم

وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّينَ (1)

وای برای آنانکه کم می دهند. (1)

الَّذِينَ إِذَا اُكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ (2)

آنانکه چون پیمانه گرفتند از مردم به تمام و کمال و اضافه می گیرند. (2)

وَ إِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وُزُّوهُمْ يُحْسِرُونَ (3)

و چون پیمانه دادند ایشان را (مردم را) یا وزن کردند (برای) ایشان (مردم) زیان می رسانند. (3)

أَلَا يَظُنُّ أُولَىٰٰٓئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ (4)

آیا نمی دانند آنها آنکه ایشان دوباره زنده کرده می شوند؟ (4)

لِيَوْمٍ عَظِيمٍ (5)

برای روزی بزرگی. (5)

يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ (6)

روزی که ایستاده می شوند مردم برای (پیش) پروردگار جهان ها. (6)

كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفُجَارِ لَفِي سِجِّينٍ (7)

نه، هرگز، هرآئینه نامه اعمال گنهگاران است البته در سجین. (7)

وَمَا أَدْرَاكَ مَا سِجِّينٌ (8)

و چه دانستی تو که چیست سجین؟ (8)

كِتَابٌ مَّرْقُومٌ (9)

کتابیست نوشته شده. (9)

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ (10)

وای آنروز برای به دروغ نسبت کننده گان. (10)

الَّذِينَ يُكَذِّبُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ (11)

آنانکه به دروغ نسبت می کنند به روز جزا. (11)

وَمَا يُكَذِّبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ (12)

و نمی کند به دروغ نسبت به آن مگر هر تعدی کننده گنهگار. (12)

إِذَا تَنَتَلَىٰ عَلَيْهِ ءَايَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأُولِينَ (13)

وقتیکه خوانده شد بر او آیت های ما گفت: افسانه های پیشینیان است. (13)

كَلَّا سِئِلَ عَلَىٰ قُلُوبِهِم مَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ (14)

نه، هرگز، بلکه زنگ (لکه) بست بر دل های ایشان آنچه بودند می کردند. (14)

كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَحْجُوبُونَ (15)

نه، هرگز، هر آئینه ایشان از (رحمت) پروردگار ایشان آن روز البته محروم باشند. (15)

ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ (16)

باز هر آئینه ایشان البته در آینده گان (سوزنده گان در) دوزخ باشند. (16)

ثُمَّ يُقَالُ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ (17)

باز گفته می شود: این است آنکه بودید شما به آن به دروغ نسبت می کردید. (17)

كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَبْرَارِ لَفِي عِلِّيِّينَ (18)

نه، هرگز، هر آئینه کتاب نیکو کاران است البته در علیین. (18)

وَمَا أَدْرَاكَ مَا عِلِّيُّونَ (19)

و چه دانستی تو که چیست علیین؟ (19)

كِتَابٌ مَّرْفُومٌ (20)

کتابیست نوشته شده. (20)

يَشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُونَ (21)

گواهی می دهند آن را نزدیکان (در بار خدا). (21)

إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ (22)

هر آئینه نیکوکاران اند البته در نعمت ها. (22)

عَلَى الْأَرَأَيْنِكَ يُنظَرُونَ (23)

بر تخت ها نگاه می کنند. (23)

تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ (24)

می شناسی در روی های ایشان تازه گی نعمت. (24)

يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مَخْتُومٍ (25)

نوشانیده می شوند از شراب خالص مهر شده. (25)

خِتْمُهُمْ مِسْكٌ وَ فِي ذَلِكَ فَلَيْتِنَافِسِ الْمُتَنَافِسُونَ (26)

مهر آن مُسک است. و در (برای) این پس باید رقابت کنند رقابت کننده گان. (26)

وَ مِرْأَجُهُ مِنْ تَسْنِيمٍ (27)

و آمیختنی آن از تسنیم. (27)

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ (28)

چشمه که می نوشد از آن نزدیکان (در بار خدا). (28)

إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا يَضْحَكُونَ (29)

هر آئینه آنانکه بد کاری (گناه) کردند بودند به آنانکه ایمان آوردند می خندیدند. (29)

وَ إِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَرُونَ (30)

و وقتیکه گذشت کردند بر ایشان با یکدیگر به تمسخر اشاره می کنند. (30)

وَ إِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ (31)

و وقتی که بر گردیدند (نامعتقدان) به سوی خانواده ایشان بر گردیدند شوخی کنان و تمسخر کنان (در باره ایمان آورنده گان). (31)

وَ إِذَا رَأَوْهُمُ قَالُوا إِنَّا هِيَ- وَأُولَآئِ لَضَالُّونَ (32)

و وقتی که دیدند ایشان را گفتند: هر آینه اینان البته گمراهان اند. (32)

وَ مَا أَرْسَلُوا عَلَيْهِمْ حَافِظِينَ (33)

و نشدند فرستاده (نا معتقدان) بر ایشان (ایمان آورنده گان) محافظین. (33)

فَالْيَوْمَ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ (34)

پس امروز آنانکه ایمان آوردند به نامعتقدان می خندند. (34)

عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ (35)

بر تخت ها نگاه می کنند. (35)

هَلْ تُؤْتِبَ الْكُفَّارُ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ (36)

آیا سزا و جزا داده شده اند نامعتقدان به آنچه بودند می کردند؟ (36)